

hvis det bliver vedtaget – og det er der jo meget der tyder på at det gør – jo også vil betyde, at folketingsmedlemmer skal huske at aflevere deres mobiltelefoner, før de f.eks. foretager et besøg i et lukket fængsel. Nu er man blevet advaret, for vi skal jo igennem en detektorkarm. Men det er blot for at sige, at der altså ikke kommer til at gælde særlige regler for folketingspolitikere, der gør, at vi kan vandre rundt med vores mobiltelefoner. Dem må vi pænt lade ligge et andet sted, og så må vi lade være med at snakke i mobiltelefon, når vi er på besøg ude i fængslerne – og det gælder også ministeren.

Der har været nogle kritiske bemærkninger til dele af lovforslaget. Jeg har været inde på spørgsmålet om bøderne, hvor jeg må indrømme, at jeg ikke forstår argumentationen om, at man ikke tror, at bøderne virker. Jeg tror helt klart, at det virker over for det veletablerede SU-segment – unge mennesker, der måske også har et fritidsjob. Over for den gruppe betyder det altså noget, at det bødeforlæg, der ligger hjemme hos mor og far, ikke er på 500 kr., men at det var hele SU'en, der røg den måned.

Kl. 14.05

Og jeg vil sige til SF's ordfører, fru Pernille Frahm, at der efter Justitsministeriets opfattelse ikke er nogen problemer i forhold til menneskerettighedskonventionen. Det er altså ikke en menneskeret at kunne sidde og tale i mobiltelefon, når man har begået alvorlig kriminalitet og sidder inde i sin celle.

Jeg kunne forstå på hr. Per Clausen fra Enhedslisten, at man i princippet var positiv over for det ene element, der handler om, at vi ændrer reglerne for de stærkt afhængige narkomaner, således at de ikke længere får en bøde, men at Enhedslisten er principielt modstander af at sætte bøderne op. Og jeg må så bare konstatere, at der er en vis uenighed på det punkt.

Men jeg takker for den trods alt meget positive behandling, som lovforslaget har fået, og jeg er naturligvis indstillet på under udvalgsbehandlingen også at besvare de spørgsmål, der måtte være, og der er da i hvert fald et par ting, der er blevet rejst under debatten.

Første næstformand (Svend Auken):

Vi beder ministeren om at blive stående. Hr. Kim Christiansen for en kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Kim Christiansen (DF):

Ja, tak for det. Det er ganske kort. Jeg tror ikke, det er, fordi vi er så voldsomt uenige. Jeg bad bare i min ordførertale om nogle præciseringer, og dem har jeg fået mange af nu.

Det, jeg godt vil spørge ministeren om, er den såkaldte Ribemodell, som bliver brugt i nogle politikredse. Er grundtanken, at hvis man pågriber et ungt menneske i besiddelse af euforiserende stoffer – javel, så kan vi nu i det her tilfælde give dem en skærpet bøde – så indebærer det også en eller anden form for behandlingstilbud eller i hvert fald en aftale måske, ligesom man vil lave det i Ribemodellen? Der siger man: Vi vil gerne se dig herinde på politistationen om en måned, hvor du skal aflægge en test, og hvis du stadig væk er afhængig, får du en bøde mere – eller hvordan man nu skal tolke det eller forholdet sig til det. Det er altså en model, hvor man ikke bare deler bøder eller advarsler ud, men tager lidt mere hånd om det misbrug, som der er.

(Kort bemærkning).

Justitsministeren (Lene Espersen):

Jeg vil sige til hr. Kim Christiansen – hvis vi kan lade være med præcis at diskutere Ribemodellen, for det behøver måske ikke nødvendigvis at være den model, man skal tage udgangspunkt i – at jeg er meget enig i de betragtninger, som Dansk Folkepartis ordfører kommer med, om, at vi bliver nødt til at se på det her sådan med mere sammenhængende briller, for en bøde er ikke jo ikke nok i sig selv, hvis man bare stopper den samme unge en måned efter og udstikker en ny bøde til vedkommende.

Og der ser jeg sådan set to helt centrale ting som afgørende for, at man får et bedre afsæt til at bekæmpe narko:

Den ene er naturligvis, at de behandlingstilbud, der skal være, så også kommer ude i kommunerne, så de unge, der erkender, at de har et problem, har nemt ved at søge et sted hen, hvor de kan blive hjulpet med at slippe af med det.

Det andet er, at det egentlig er min forventning, at vi i forbindelse med politireformen og det styrkede samarbejde, der er mellem politi og andre myndigheder, også sikrer, at det her bliver indtænkt, således at der er en helhedsorienteret forebyggende indsats over for de unge, når de én gang har været i kontakt med politiet.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.